

מפ"ס
בינת מקרא
 ע"ש הכתוב ויבנו במקרא
 ודרשו חול כמקרא אל פסקי
 המעשים שכתבתי אני הרב
 בארץ מנשה במורה ויבנו
 ואלהיה בן שבעה עשר
 לא השגתי אצל המדענים רק
 אותיות מהובעים וגדולים
 ואשר הוא למכת המעין עתה
הקורא כן
 ברפס של הרב המדען ספר
 נמל נמר וחוקא ויבנו
 מקרא הקורא ויבנו
 בשנת הק"ק ע"ה
 י"ב

דקדוק
 אמר הכותב זה קרוב לשנים ימים
 שיערתי להביא על הדפוס ליקוטי
 חידושי ובעותי נחשב ע"י כמה סיבות
 ונגדלים וזכרתי להיות מתון בדבר
 בכדי שיצא הדבר יותר מתקן לפי קא
 שגלי וזכתי חל אני פני מכל מידא
 אך עסק בענין סודות חבורי ומחמת
 שעל ברוך יתארך עוד איוה מסך עז
 ושיה"י נעתיק ומנה מחברים המקשיבים
 לקולי שלא יהי כו יתוה ונדעג לשון
 ולשנא דמשחמץ לתרי אפי : אמרתי
 בתוך כך ארפס ענין קצרו נצרך מאוד
 לכל מתחיל לקרוא בספר תורת
 הדריג עצמו בזה והוא פתח עינים
 לכמה פירושי פסוקים עפי עומק פשוטם
 וזה הוא ענין החיבור לכאן ערכו וסידור
 פסקי המעשים וחיבוריהם : כדאמרנו
 במניה ובנדרים ויבנו במקרא או
 פסקי המעשים והנה אף שקשה על
 מאוד להעלות על ספר ולדבר מטעמי

דקדוק
 ומגנות בני אדם שנבראו בצלם ושמתי
 לנגד עיני חמיר המשנה ננעים פ"ט
 משנה ג' אמר ר' יהודא בן בתירא
 אלמד בו א"ל אז לקים דכרי תכמים
 הין וגם מרגא תמיד בפומי הפסק
 נירמי ד כיב תכמים רמה דרעולדמיב
 לא ידעו : ואמרתי דקאי על מי שכותר
 חמיר דברי שכנגדו ואינו יודע לבנות
 רק לסתור : וגרתי בעדי שלא להוכיח
 בדבורי מטעות מי שקרמי : רק לכתוב
 דרך שקלא וטריא קושי ותירון : והכותר
 יבחר : ואיה בחיבורי כשאדבר על ענין
 כדוח ודעות לתועלת ההנהגה : אארך
 בזה : איך להתנהג בחיקון איוה ענין
 כשיצטרך הדבר לסתור דעת שכנגדו :
 איך להודיר שלא יהי תו קלקולו יתר על
 חיקונו : עכ"ז בזה הענין שהוא עיקר גדול
 נצרך מאוד ונשכח זה כמה מחמת
 רמיון כווכ שהוא כולל וגורם כמה
 מעותים ומכשולים בכל הענינים אמרתי

דקדוק
 עת לעשות וגו' והתחתי לי קצת לכתוב
 הנרמא בניקון לכמה מעותים ושומר
 נפשו ירחק מהם : הנה ידוע ופשוט
 בתחלת העיון שפסקי המעשים : כל עיקר
 דכוונה בהב' לתת סימנים להפסק
 הענינים וחיבוריהם : ומחמת שרבו
 הפרטים והחילוקים שבין הפסקים בין
 רב למעט : כפי שאבאר לקמן : הוצרכו
 לכמה חלקי סימנים : ולא ישמשו שני
 מלכים בכתב אחד : רק כ"א הוא מדרגה
 זה למעלה מזה : ואם ימצאו שנים שוים
 בהפסקם : הוא מחמת שינוי התנועות
 במלה : שאם ישרבי תנועות במלה אחת
 צריך להפסיק קצת בניגון במלה דהוא
 באיוה תנועה שבו : בכדי שלא יוכלע
 שום תנועה : וזה פשוט למי שירצה
 לפקוח עיניו קצת אף פתחה כל דהוא :
 רק מחמת הדריגל בבני אדם : שכל אחד
 דוצה לעלות איוה מדרגה למעלה
 מערכו : ע"כ כ"א רואה להשתדל

דקדוק
 ולדאמין שיש בכל דבר סוד נסתר
 וקטן בעיני פשוטי הדברים שאין כדום
 לפי דעתו שום חריפות וכאשר שמעתי
 איוה מתעקשים בנגדי בזה : על שאני
 משתדל בענין נסתר גבוה כזה לבקש
 דרך הפשוט וירוע גמ (שבת ס"ג א')
 אמר רב כהנא כד הוינא בר תמיני מרי
 שנין וזה גמירנא לי לכולי הש"ס : ולא
 חוה דענא דאין מקרא יוצא מירי פשוטו
 אזה פתח שהשתדל לפי כל פסוק עפי
 עומק פשוט : והדרישה תודע : ושמעתה
 מפה קדוש הגאון החסיד ניע מדרד אל
 מוילגא ואלהיה : שהרבה להסביר
 מעוטי הסבורים : שהרד"ש יפרש פשט
 הכתוב : והביא דוגמא : מה שדרשו
 בגמרא על הפסוק : דאנה בלב איש
 ישחנה : חר אמר ישחנה מדעתו : וחיא
 ישחנה לאחריים : והנה אמרו על ימין
 אהרא שפאל : שהשין של ישחנה היא
 שייגצית : רק הפירושה הפשוט הוא :

דקדוק
 ישחנה שהדאנה תשוח את הלב מלשון
 השתחו : וסיפא דקרא מוכיח : ודבר
 טוב ישחנה : שקאי ג"כ על הלב :
 שיטמת את הלב : אלא שהוקשה לדול
 שהי לולכתוב תשחנה : שראנה לשון
 נקבה כשמה : ואף שירוע לשון הראביע
 כל שאין בו רוח חיים וכדוה ונקבה : עכ"ז
 הם דרשו על כל קוץ טעם לשבח : והוסף
 עוד אומץ שאף במשנה יש פשט ודרש :
 והביא דוגמא לזה : והאיד עיני בזה לתרץ
 כמה משניות : כמו שיבא איה בלקוטי
 חידושי : וכן בנידון דידן אף שירוע לכל
 טעמי המקרא סורן נשגב מאוד : וסדר
 מדרגתן מנחיא רומים לר עולמות
 אביע : ומעמים הוא נגד עולמאציות
 ושם ע"כ עכ"ז צריך להשתדל להבין
 פשוטי הדברים : הארכתי מה שיש בו
 לעורר הלבבות : לשום לב קפשוט
 הדברים בכל הענינים : וזאת עורה הרבים
 ותרבה הדעת : וירוע לכל שבכל מקום

דקדוק
 הפשט הוא יסוד והעיקר שעליו תסובג
 כל הדרשות והסודות : ואף בהם צריך
 להתקרב הכל דרך הפשט : והנה קצת
 קרמי בזה המדקדק ר' זלמן הענא
 בשערי זמרה הגדול והקטן שחיבר : אך
 לא השלים כמה פרטים : מחמת שהקדים
 שרבו מאוד חלקיהן ופארוזיהן עד איך
 חקר : והרבה לחלקן על מלכים ושרים
 ופקידים ומשרתים : ובאיוה פסוקים
 שנראה סותרים לכללו דרוש דרש בזה
 איוה דרש : בכדי שהי מכבים להכלל
 ירוע שהמעמים נוסדו על עובדי
 פשט המקרא : לא על שום דר"ש כלא
 וכלל : וגם באיוה דברים אני מתולק עמו :
 אשר אוכר בקיצור איו מהם : גם
 מהמעמים שנספרי אמת לא דיבר בהם
 כלל : ע"כ אבאר בקיצור ובלשון קל שיוקן
 לכל שיהי נכלל בזה כל פרטי וחלקי :
 ורא אשם להם שמות : רק מפסיקיה
 ומחברים : שהוא קרא למחברים

דקדוק
 משרתים : עפי דרכו שקרא למפסיקים
 לקטנים שרים ופקידים : ועכ"ז אפרין
 נמ"י : כמה שהתחיל בזה לפרש רובן
 בכללן בהרף האמת והגבון : כמה שקלאו
 מזה מחברים שלפניו להבין מהם אף
 אפס קצרו : ומקום הניתו לו להתנהג בו
 וזה אשים קנצי למילין : ואתחיל בעיה
 בגוף הדבור :

בינת מקרא
 ענין פסקי המעשים הוא להבנים בלב
 הקורא פירושי הדברים עפי הפסק
 וחבורי הענינים : כמה שהוא כמבע כל
 אדם ללשונותם : שמשחנה הענין לצי
 סדר הדברים וחיבורן : ומפני שא"א
 להדאות בכתב : ע"כ שמו אותיות
 וסימנים ע"כסימני המוסקא על הניגון
 קידוע שבנין קצר מאוד : היינו ענין מבי
 חיבות לכה : אין לחטפם במהירות :

דקדוק
 שיכלע הענין : אבל בענין שישבו קצת
 ארכיות צריך לחבר בי חיבות : ולפעמם
 אף יותר כפי צורך הענין : בכדי שיובן כל
 הענין : ולא יהי נשכח מחמת ההפסקים
 שבין כל חיבה : ואביא דוגמא בעשת
 הדברות שלפי טעם העליון : שכל דבור
 הוא פסוק בפ"ע : לבר אנכי ולא יהיה לך
 שמפי תצורה שמעונים וכללו בפסוק
 א' ע"כ לפי זה כל הדברות קטנות הין
 לא תרצח לא תנאף לא תגנב כל אחד
 מהם הוא פסוק בפ"ע : ואא להבליעם
 במהרות ע"כ בכל א' מלה לא במפתא :
 שהוא מפסי : אבל לפי טעם דהתחון
 שנתלקו הפסוקים : כפי ערך הכבוד בכל
 המקרא : ואלו הדר דברות לא תרצח לא
 תנאף לא תגנב : לא חענה ברעה עד
 שקר : כלם פסוק אחד : בכלם חיבת קא
 במעם מחבר : לא תרצח לא במרכא
 שהוא המחבר שלפני המפתא לא תנאף

דקדוק
 לא כמזונה : שהוא מחבר שלפני האתנית
 לא תגנב : לא ג"כ כמזונה שהוא מחבר
 שלפני הויק : כמו שיבא לקמן : מפני שאם
 דעינו מפסיקים בין כל חיבה : לא הי מוכן
 דעינו במזון : והי כבר על השומע : ודרך
 כל רוב ההרגל : ודרך המקרא : שג'
 תיבות לא יהיו מחברים : רק יש מעים
 פסוקי ביניהם : כגון בראשות ברא
 אלהים : בראשית במפתא : וברא אלקים
 מחברים : ואם שנים הראשונים
 מחברים כמו ויסגורו בשר החתנה : ע"כ
 נאסור בשר הוא מרכא מפתא : להפסיק
 ביניהם ובין חיבת החתנה : וזה הוא ה"ב
 דרך המקרא : רק בענין ארוה :
 שכשנפסק בחיבות הראשונים : לא נפסק
 לחברם ע"כ סוף הענין : והנה נקרא
 שהיין המכתא : ויזכר למעמם לחבר
 א' או ד' חיבות : ואף בעתים דחוקים
 און חיבות כל הפסק ביניהם כלל : וזה
 לשום לב לסוף הדברים : ואביא לדוגמא

דקדוק
 פסוק ויתן להם יוקף להם שאם הי זה ענין
 בפ"ע הי צריך לשום הפסק גדול בחיבת
 יוקף ומפסיק פחות ממנו בחיבת להם :
 מפני שבאודו דבי חיבות ויתן להם יוקף :
 ויתן להם מתוברים : ומי נתן להם יוקף
 ואח"כ צריך להפסיק יותר : ומה נתן להם
 יוקף ומפרש להם : אבל מפני שענין
 דכתוב נמשך מאוד : ויתן להם יוקף להם
 בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
 ובזבוארים : ע"כ כלאו דר חיבות ויתן
 להם יוקף להם אין ביניהם שום מפסיק :
 בכדי לריון כדורה לכוף הדברים : זה
 שורש ענין חלקי ופרטי פסקי המעשים
 למיניהם : ונתה אבארם כסדר מדרגתם
 זה למטה מזה : ואעמדם שורה רחוק
 שורה : ואשר יהיו בשורה אחת הם שוים
 בהפסקים : רק משתנים לפי ענין ריבוי
 התנועות : כמו שאבאר : ואח"כ אביא
 דעים של בלא מהם כסדר : ואח"כ אביא
 עוד דיעים וכללים פרטיים : ואח"כ אביא

דקדוק
 דוגמות ומקראות לראי על ערך והפסק
 של כל א' נגד הכבוד
 וזה סידורן

סוף פסוק
 אתחנא
 מגול שלשלת
 וקפין היינו דק וג'
 וק במלה אחת

משפח
 רביע
 ורקא פשטא יתיב חביה
 פור
 תלשא גדולה
 קרמא ואלא אולא גרש גרשים : או תרין
 גרשין : ובכללם נקראו כולם גרשין
 קרני פרה
 לגרמי היינו פסק בין בי חיבות כזה :

מחברים סימנים קרם חמים
 קרמא

דיני מפסיקים כסידורם למעלה
ספ. מחבר שלפניו הוא מרכא. (מפסיק פחות ממנו שלפניו הוא מפחא)
אתנתא . מחבר שלפניו הוא מונח ומפסיק פחות שלפניו הוא גיב טפחא:
כגול . מחבר שלפניו הוא מונח או כ' מונחים; ומפסיק פחות שלפניו הוא זקא וזכשהוא במלה הראשונה מהפסוק שלא וכל להיות לפניו שום מפסיק ישתנה לשלשלת:
זקפין . אם יש מונח לפניו או בתיבה בפיע . או כאותו תיבה . במקום הראוי להיות מתג . דינו בתנועה שלישיית שלפני הנגינה : או קודם שואנע

או חמף . או ירי זק . ואם לא יהי לפני מונח . או ישתנה לזן כתיבה בתנועת חנועות . ובתיבה בת ה' תנועות או ג' תנועות ושואנע . יהי קדמא זק בתיבה אחת . ואם יש לפניו מפסיק פשטא יודי לעולם זק אף שלא יהי לפניו מונח: מפחא . מחבר שלפניו הוא מרכא ומפסיק פחות שלפניו הוא תביר : רביע . מחבר שלפניו הוא מונח . ואם נצרך לבי מחברים . יהי דרגא לפני המונח . ואם לשלשה יהי עוד מונח לפני הדרגא . והמפסיק פחות שלפניו הוא גרישין או לגרמי : זקא . מחבר שלפניו הוא מונח . ואם נצרך לבי מחברים . יהי לפני המונח קדמא . ואם לגי . או יהי לפני הקדמא תיק . ולד יהי לפני התיק . גיב מונח . ומפסיק פחות שלפניו הוא גרישין : פשטא . מחבר שלפניו הוא מהפך . אם יש ביניהם תנועה או שואנע או חמף .

ואם אין ביניהם שום מהפך יהי המחבר מרכא . וכשהפשטא בתנועה ראשונה מהמלה . גם אין לפניו משרת . ושתנה לתיב . ואם יצטרף הפשטא לבי מחברים יהי לפני המהפך או המרכא קדמא . ואם הוא בתנועה ראשונה מהמלה יהי מונח . ואם יצטרף ליותר מחברים . או יהי לפני המהפך או המרכא קדמא . דווקא ולפני הקדמא תיק . וכי כמו בורקא . ומפסיק פחות שלפניו הוא גרישין : תביר . מחבר שלפניו הוא דרגא . וזה אם יהי ביניהם ב' תנועות . או תנועה ושואנע או חמף אבל פחות . ומכיש כשאין ביניהם תנועה כלל יהי המחבר מרכא . ואם יצטרף לעוד מחברים . דינו כמו בפשטא . ומפסיק פחות ממנו הוא גיב גרישין : פור . מחבר שלפניו הוא מונח או כ' מונחים : מחבר שלפניו הוא מונח או כ' מונחים

מונחים . ומפסיק פחות שלפניו הוא לגרמי : גרישין . אם הוא מעלי . היינו בתנועה שלפני האחרונה . בין שיש לפניו קדמא בין שאין לפניו קדמא . הוא נקרא גרש : ואם הוא מרע . היינו בתנועה האחרונה . או אם יש לפניו קדמא . הוא נקרא אולא . ואם לאו הוא תרין גרישין היינו גרשים . ואם יש לפניו מלה שהנגיני בה בתנועת הראשונה מהמלה והוא מחבר . הוא מונח . ואחריו גרשים : ואם יצטרף לפני הגרישין עוד מחברים . דינו כמו בפשטא ותביר : קרני פרה . מחבר שלפניו הוא יתבן יומא . ומפסיק פחות שלפניו הוא לגרמי : לגרמי . מחבר שלפניו הוא מרכא :

עוד דינים בפרה

ספ . אף שהוא יותר מפסיק מהאתנת

עכ"ז לפעמים . וכיותר בכוף ענין לפעמים האתנת יותר מפסי מכה כופי פכוקי שלפניו : ולקמן אביא דוגמות לזה . ויהרצו בזה כמה פכוקי : אתנתא : לא יבאו ב' בפסוק אחר : סגול ושלשלת : לא יבאו ב' בפסוק אחר : גם לא יבאו אחר האתנת : לכן לפעמים אף שהם מפסיקים יותר כהאתנת . לא ישנו בשביל זה מקובט ויהיו דווקא לפני האתנת . כמו שאביא לקמן דוגמא לזה : לא יבאו לעולם אחר זקפין . ומה שנמצא בעשרת הדברות . לפי מעט העליון . שמלת אלקיה הוא בוקף . ואחיו באוגו פכוק ולא תעברם הוא בכגול . הוא מעוט דמוכח וממקומו מוכרע . דהאיד יהי מלת אלקיה בוקף . ואחריו מבית עכרף רביע שהוא מפסיק פחות מוקף . ונראה לעין שתיבת עברים הוא כוף ענין : זקפין . אם יבאו ב' או ג' או יותר זה אחד :

או ראשון ראשון מפסיק יותר משל אחריו . וזה הוא כלל לכל ב' או ג' מפסיקים שוים ואחיו : חביע . לא יבאו ב' אחיו . רק ה' יהיה פשטא . ואף שיהי אחריו עוד פשטא . או זקא ואחריו עוד זקא . או תביר פל . והלל כי לא יהיו שני זקא או שני פשטא . או כ' תביר . ואחיו . כי אם שיש לפניהם רביעי . דאי לאו ה' למה לי שני זקא או כ' יהי הראשון רביע . שהוא מפסיק יותר . ואם יצטרף לגי רביעי . או ישתנה האמצע לפשטא . והוא נחשב לרביע . והוא מפסיק יותר מהרביעי שאחריו . כדן שני מפסיקים שוים ואחיו : פשטא . מקומו בכוף התיבה . בכדי להבדיל בינו ובין הקדמא שהוא משרת . וצורתם שוה . ואם יהי המלה מעלי . או ישימו שני פשטא במלה . א' במקום הנגינה וא' בכוף לסימן שהוא פשטא :

פור תיג . גרישין . אף שסדרתים מלמעלה למטה . עכ"ז כיון שדרך הגתתם פור מקודם ואחריו תג ואחריו גרישין . ולא ישתנו מסידורם . ע"כ לפעמים הגרישין מפסיקים יותר מהפור והתג שלפניהם :

דיני מחברים

מחברים כולם שוים בחיבורם . רק שלל א' יהי לפני המפסיק שלו כפי שסדרתים לעיל לכל מפסיק מחבר שלן : מחברים . כ' או ג' או יותר ואחיו . א' ראשון ראשון רהוט יותר למלה שלאחריו . רק מחמת סידורם מונח תיק קדמא . לפעמים ישתנו קצת כמו שכתבתי בכמה מפסיקים שמחמת סידורם ישתנו בהפסקם : מרכא כפולה . יבא במקום שה' ראוי להיות תביר . אבל הוא

מלה זעירא בת תנועה אחת . ואין להפסיק בה . ע"כ ישתנה למרכא כפולה . והמרכא שלפניו היינו . אם היתה תביר ואין ביניהם ב' תנועות . אבל כשנשתנה למרכא כפולה או המרכא שלפניו ישתני לדרגא :

מה שנמצא תיג וגרשים במלה אחת . כגון זה ינחמנו (בראשית ה' כ"ט) קרבו . (ויקרא י"ד) וכתוב בצידו . הקורא ישעים הגרש קודם התיג . לפי כל זה הוא מעות מעיקרו . רק שנסתפקו באלו התיבות מה להעמיד שם . לפי ששניהם שייכים בה לפי הכללים שסדרתי לעיל . ע"כ העמידו שתיים . אבל הנראה לפי הפסקם . יהי מלת זה גרשים . ובמלת קרבו שהוא קצת יותר מפסי תיג . אבל אין קפידא בכלל בזה וכיוצא בו . דוגמא לזה בפרשת תרומה . כל מקום שנאמר . אורך היריעה האחת מלת אורך לגרמי . וכויקל מלת אורך

בגרש . והם שקולים ממש שוה בשוה . ואף שכשנצרך לשניהם יהי סידורם גרש לפני הגרמי . והגרש מפסיק יותר . אבל בפע שניהם נכונים . וכמעט אין לפשוט כלל . ע"כ שמו פעם כך ופעם כך :

ענה אביא דוגמות לכל המפסיקי והדינים שכתבתי כפי שיעדתי . אתנתא איצ לרוגמא . ומקומו כמעט ניכר לכל בתחלת העין . סגול : בפסוק שיש בו ג' חלקים . הראשון מסתיים בכגול . והבי באתנת . כגון בפסוק ועש אלקים את הרקיע נבראשית א' : האתנת מפסיק יותר . ובפסוק וירח ה' את רוח הניחוח . (שם ח' כ"א) נראה הגול מפסיק יותר . ועכ"ז אין רא' מחמת שאין דרך להפסיק הפסק גדול בתחלת הדבור רק באמצע הדיבור . וזה יהי נראה לכל אחר עיון חמדי בתניף ללמד

עצמו דרך הרגל הפסוקים והפסקם . לא כמו שנראה בדרך לשונינו לשון חול . וכן השלשלת שבתורה ואמר . ויתמהמה . וימאן . וישחט . נראים מפסיקים יותר מהאתנת שאחריהם . והם סה"כ בתי מספר נמנו במסורת . ע"כ לא חששתי להביאם : זקפין בכפוף ויבדל אלקים . ובפסוק ויקרא אלקים (שם א' ד' ה') נראה לכל בשניהם הוקף מפסיק יותר מהאפחא שלאחריו . וב' זק ואחיו (שם י"ד) באורות ברקיע השמים זק . ולהכדיד זג . נראה לכל השמים יותר מפסיק ממלת להבדיל . ופסוק ישרצו המים (שם כ' ב') זק ואחיו הראשון מפסיק יותר : כורגל בפי כל לקרא זק . היינו המונח יקראו זקף והבי נקודות יקראו קטן . ושניהם כאחד יקראו זקף קטן . אבל הוא מעוט . שהבי נקודות בעצמם הם הם הויק . ומונח שלפניו הוא המחבר שלו . וכן יקראו המלמד תנוקות קדמא זק במלה אחת . פשטא קטן . ומעו

ב' מעיות לקרא לקדמא . פשטא שהוא מפסיק . ואיד יהי מפסיק באמצע תיבה . וכן שמעתי לכמה קוראים שאריכו בנגינתם בקדמא לעשותו כמו פשטא כמו בחיבת במנחת הבקר וכנסמו . שעני כמנחת הוא קדמא שהוא משרת ויעשו אותו כמו פשטא להפרידו מתיבת הבוקר . ונראה בתחלת העיון שכמנחת הבוקר הם מחברים : וצריך ליותר בזה וכיוצא בו . ואף שדבר זה הוא פשוט וידוע למתחילים עכ"ז לא מנעתי מלכתוב זה . ולבקשת החברים . שאכתוב כל דבר מבוואר . ויצאתי מדרכי בחבור קטן זה והארכתי בכל פרטיו . ועכ"ז א"א להעלות על הכתב כל התקנים הקבילים ויבואר לכל במעט עיון והרגל . כי אף שכתבתי הכל מבוואר : עכ"ז העיקר הוא לעיון וזהו הגיל עצמו בפסוק עם מעמי ואחר זה יהי נחשב במוח בקל כמו אותיות אלפא ביחא :

פשטא . כשאין בפסוק זק לפניו . או כל המפסיק שלפניו הם פחותים ממנו . והרומים לפשטא שאחריהם . כמו בפסוק ולא ילין מן הבשר אשר תובח בערב ביום הראשון לבוקר . (דברים מ"ז י"ד) שאין אחר האתנת שבאותו פסוק זקף . וכלם רהוטים למלת הראשון שמלת לבוקר קאי על לא ילין . וכך שיעור דכתוב . ולא ילין מן הבשר . ואזוה פשר אשר תובח בערב של יום הראשון . זה הבשר לא ילין עד הבוקר . ועב"ז צריך להיות שם מפסיקים קטנים . שא"א לחמפם . רק ישימו מפסיקים כפי סידורם שאחריהם לעיל מדרגתן . וזה פשוט כי דיני סדר המעמים . שלפני האתנתא . עד האתנתא . שוים לטרד שביקרא אתנתא לפי שאחריו . כי האתנתא תהוק את הפסוק לבי חלוקות וצריך לעיון בכל חלק בפע סדר המעמים שבשם : רביעי . ע' פסוק וכל שיתחשה . מרם

בני אדם, לבקש ולחפש חכמה ככסף
 וכמטמונים ויגעת ומצאת תאמין
 והי לא ימנע טוב
 להולכים בתמים
 תו ש ל ב ע

Handwritten notes in Hebrew script, including a signature and the number 39.

לתכלית עבודתו ורצונו יחיש • למוכ לנו
 כל הימים :

אחלה פני המעיינים • שישימו עיניהם
 לדבר קד ונצרך כזה • והנה טמון
 באהלי כמה חיבורים שאקוה שיהיו
 ערבים על און שומעת • וביותר במדות
 ודעות והנהגות • אני מחבר כסדר בלשון
 שו"ת • ליתן פשר דבר וליקד במצוה
 המדות ומתחיל כסדר בדברים קלים • עד
 שאגיע לכבד כמה דברים נצרכים •
 וביותר בדרכי הלימוד עפ"י שומו ואחז
 אביא לדוגמא כמה ליקוטי חידושי •
 שמתורץ כמה חומרות בדרך פשוט וקל •
 גם מעניני חכמה • בטבע ולימודי • חדשים
 ועמוקים הנמצאים בתרמילי • ודפסתי
 מועט לדוגמא • ואם חזלא אראה
 תועלת מזה • ירא אנכי שיתרסלו ידי •
 ולא ארפס רק ההברתי כפי שיעודתי •
 אך בה אשען • שיעורר לבות

ואראה פשטא • אתה זק • שהוא
 מפסיק גדול • יושב זק • בכדי שיהי
 מפסיק יותר מהטפחא שתחת הכבא •
 אבל השתא שה תחתיו חביר • ויושב
 תחתיו מרכא משרת • ואין זק לפני
 הצפא וכולם רהוטים אל הטפחא •
 מוכח שרם ונשא קאי עלה • וכן נראה
 בלאה פשטי דקרא :

כתהלים סוף הללא מצראה • ברוך הבא
 בשם ה' כורגל לפרש שמברכין
 למי שבא בשם ה' • היינו שמביא קרבנות •
 וכן נראה מפירשי • ומכואר בלשון לעז
 הנרפס שהוא תמיד לפי פירשי כידוע •
 ולפי זה צריך להיות חובת ברוך יותר
 מפסיק מתיבת הבא • אבל השתא
 שתיבת ברוך הוא במחבר רהוט לתיבת
 הבא • כך פירושו שמברך את הבא • ובמה
 מברכו בשם ה' • וכן פשטי דקרא
 ברכתיב ברכנו אתכם בשם ה' : אסיים
 כברכה בשם ה' שאיר עינינו בתורתו